

sterne og Stemmelisterne; alle de, der ere blevne afhørte, sige, at de have den Overbevisning, at Alt er gaaet aldeles rigtigt til, idet den Mand, der første Sten, var en overmaade paalidelig Mand. Men, som sagt, dette er det eneste Punkt, om hvilket der for mig har funnet være nogen Twil, alt det Andet, hvad der ansøres, forekommer mig ikke, at være af nogen afgjørende Bedeutung. Seg skal tillade mig at følge de Betragtninger, som den ærede Ordfører fremkom med. Den ærede Ordfører op holdt sig først ved de Bemærkninger, jeg havde gjort om, at der efter min Formening, Intet var oplyst, som tydede paa, at der havde fundet nogen Partifshed eller urettmæssig Værvirking af Valget Sted. Hvad Borgmester Nissen angaar, da er det, som det forekommer mig, af Viertallet paa nogle Steder ligesom antydet, at der fra hans Side skulde være vist Partifshed, idet der refereres Uttringer af enkelte Deponenter, som gaa i denne Retning. Seg finder mig derfor forældriget til at fremhæve, at der i saa Henseende slet ikke foreligger Andet end, at en Mand, der hedder Rasmus Hansen, har under Forhøret reist det Spørgsmål, om det var rigtigt, at en Formand for Valgbefærelsen stillede sig paa en saadan Maade, som betegnes igjennem saadanne Utreninger: "nu mangler vi kun een Stemme" eller "nu dreier det sig kun om een Stemme". Det Sidste er aabenbart Noget, der ikke i højeste Maade antyder Partifshed, det højeste vilde ganske vist tyde paa Interesse for den ene Part; men dertil vil jeg bemærke, at Nissen har haade under Forhøret og ogsaa senere i en privat Henvendelse, som han har sendt mig, paa det Bestemte benegter, at have brugt saadanne Uttringer, men Andet har denne Mand skjont udtrykkelig opfordret til at udtale sig, aldeles ikke funnet ansøre mod Nissen. Hvad derimod angaar Borgmesterens Fuldmægtig, saa er det jo vistnok sikkert, at han er optragt paa en aktiv Maade; han har været en af de 12 Valgtere, der have delt Døen mellem sig, og ere gaaede omtrig for at opfordre Valgerne, ikke til at stemme paa en Bestemt, men til at komme og stemme, men jeg kan ikke indse, hvilken Bindning man derimod skulde funne gjøre. Denne Mand, der ikke havde det Mindste med Valgets Bestyrrelse at gjøre, har dog den fuldeste Ret til at benytte sin Stilling som Valger til at foretage en saadan fuldkommen Lovlig Handling som den, at gaa omtrig og bede Valgerne at møde, om han end indrømmer, at han paa enkelte Steder har sagt, at der agteredes sterkt for Antonien, og at det derfor var rigtigt, at de, der var af modsat Mening, mødte og afgave deres Stemmer. Den ærede Ordfører lagde imidlertid i sit Forordrag, Vagt paa, hvad der var sagt af enkelte Valgtere, der var blevne afhørte — jeg tror i Øvrigt, at det kun var een Valger, der synes at være en temmelig imbecil Person, og som var 73 Åar gammel — denne fortalte,

at det var Politiet, der sendte Bud til ham og gav Ordre til, at han skulle komme, og han sagde, at det var en Politibetjent Johansen, der kom til ham; men senere, da det viste sig, at denne Politibetjent Johansen slet ikke havde gaaet omkring og opfordret Nogen til at møde, og da den Paagjældende blev konfronteret med Johansen, gif han fra det og sagde: nei, det var ikke ham. Senere efter at Byfogdens Fuldmægtig var blevne præsenteret for ham, sagde han: jo, han var det; men derefter har han ligesaa vel som 2 andre ganske bestemt fortalt, at Fuldmægtigen vel havde opfordret dem til at komme op og stemme, men ikke som en Ordre og ikke med Paalæg om at stemme paa H. M. Petersen. Det er altsaa ganske tydeligt, at der her ikke er noget omhilst, som tyder paa nogen ulovlig Optreden eller engang Noget, der kan betragtes som vidende om Partifshed eller deslige, og om end en af disse Personer skulle have staat i den Billedfarelse, at det var Politiet, der sendte Bud efter ham, saa er det jo umuligt at afværgje saadant Tosteri hos enkelte Personer, og det kan dog ikke tillegges nogen Indflydelse paa Valget. — Den ærede Ordfører fastholdt, at Lofalerets slette Indretning skulde indrette have, hvilket stor Indflydelse paa Valget, og at dette skulde fremgaa igjennem Forlænger fra en Raaffe Valgere, men det kan jeg paa ingen Maade erkende. Lofalter har vistnok ikke været galt indrettet, det har været indrettet, om end ikke ganske, saa dog næsten lige saa galt som de fleste Lofaler her i København. Det har vel ikke været saa galt indrettet, som f. Ex. det Lofale, hvor jeg blev valgt, men det har dog været mindre godt indrettet, hvorved det dog maa tale til Undstykning for Bedommede, at det i en saadan lille By ikke er let at stresse Lofale, men der har jo i Virkeligheden ikke været nogen afgjort Virkelighed for Valgerne ved at komme op og stemme. Der har naturligvis været nogen Erhvervelser i Sædeleshed i Begyndelsen, det fortalte sig af sig selv, men nogen Saadant kan jo dog ikke have Indflydelse paa Valget, og det saa meget mindre som der aldeles Ingen er, der har funnet ansøre et enestående Eksempel paa, at nogen Valger har ladt sig trætte af dette til at drage bort med usorrectet Sag. Ganske vist har en Mand sagt at han ansaa det for sandsynligt, men da han skulde fortale hvorfor, sagde han i et senere Forhør, at det var, fordi han havde hørt en Fader staar og formane sine to Sønner til endelig at blive og holde ud at stemme, derfor ansaa han det for muligt, at nogen Valger var taget bort uden at stemme, og den afdøde Antonien, som altid var den, der vistnok besti Bested, sagde, at han bestemt vidste, at Nogen var taget bort, men da han skulde opgive, hvem det var, saa kunde han ikke nævne undtagen maatte et tilfælde, men det opgav han heller ikke. Der er altsaa ikke tilveiebragt nogen Sandsynlighed for,